

EIR: Den virkelig krise: Det er krigen, ikke klimaet

Af Rainer Apel, EIR's tyske korrespondent

Wiesbaden, 24. november 2015

– Kontrasten er lige så kvalmende, som den er ironisk. På den ene side befinder Europa sig midt i en fuld mobilisering, anført af Dronningen af England, hen imod COP21 Klimatopmødet, der træder sammen den 30. november i Paris – angiveligt med det formål at »redde menneskeheden« fra truslen fra den såkaldte menneskeskabte, globale opvarmning, ved at skære ned på selve den økonomiske vækst, som fordres for menneskehedens overlevelse. På den anden side ser ti tusinder af flygtninge fra Mellemøsten og Nordafrika sig konfronteret med truslen om deportering »hjem« og en dramatisk stigning i fjendtlighed, selv til det punkt, hvor deres beboelser stikkes i brand her i Tyskland.

Helga Zepp-LaRouche, formand for det tyske, politiske parti BüSo (Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet), er den eneste, tyske leder, der har fremlagt løsningen: Tyskland må omgående trække sig ud af briternes og Obamas politik med regimeskift og krig og droppe den grønne dagsorden,¹ til fordel for en total accept af den kinesisk anførte bevægelse

Hvis klimaforandrings-alarmisterne ønsker at diskutere den virkelige klimakrise i horisonten ved den forestående FN-COP21 Paris klimaforandrings-extravaganza, bør de formulere en plan til at forhindre, at ti tusinder af flygtninge fryser ihjel i Europa. Dette er temaet i en ny erklæring, »Terrorisme og Flygtningekrise i en Kold Vinter«, der blev udlagt den 19. november af videnskabsfolkene Paul Dreissen og Joe D'Aleo, med Allan MacRae og Madhav Khandekar, på icecap.us og nu også på mange andre websider.

¹ Se: »Klimaforandring som middel til oprettelse af et globalt miljødiktatur«, af Helga Zepp-LaRouche, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=8297>

for global opbygning gennem en Ny Silkevej². I denne ånd har Zepp-LaRouche helhjertet støttet opfordringen fra videnskabsfolkene Paul Dreissen og Joe D'Aleo om at forvandle topmødet i Paris til en begivenhed til mobilisering til fordel for at redde flygtningene med en reel, økonomisk genopbygningsplan.

Tyskland under pres

Både den politiske og fysiske situation omkring flygtningene i Tyskland er ved at nå til et bristepunkt.

Tyskland har nu i fire måneder haft en daglig indstrømning af 8-10.000 (eller flere) flygtninge, der krydsede landets grænser, de fleste fra lejre i Jordan, Libanon, Tyrkiet og Syrien, hvor der befinder sig 12 millioner flygtninge. Alene i november måned var det totale antal flygtninge 180.000; ved årets slutning forventes antallet at svulme op til en million eller flere.

Disse flygtningestrømme, der hurtigt voksede i juli, har fundet et uforberedt Tyskland – som selveste kansleren Angela Merkel har indrømmet. »Det er der nogle andre, der bør tage sig af«, var holdningen. Alligevel tog Merkel mod slutningen af juli det afgørende skridt at erklære, at Tyskland ville hilse flygtninge fra det krigshærgede Syrien velkommen og tilsidesatte de sædvanlige, bureaukratiske procedurer for immigranter. Denne meddelelse var uhyre populær i befolkningen på det tidspunkt, som det demonstreres af den fortsatte mobilisering af ti tusinder af tyske borgere i private grupper, inklusive kirker, der er trådt frem for at skaffe flygtningene tøj, mad og husly.

Merkels humanitære politik er imidlertid fra starten blevet kompromitteret af hendes knæfald for sin finansminister, Wolfgang Schäuble, der har blokeret for frigivelsen af yderligere midler til kommuner, der kæmper for at klare flygtningestrømmen. Schäuble insisterer på, at der ikke må være noget budgetunderskud (kaldet det »sorte nul«) – et mantra, som han har fastholdt over for Tysklands smuldrende infrastruktur, såvel som over for de fremmede gæster. Finansministeren argumenterer med, at den eneste måde, man kan finde midler til flygtningene, er, hvis disse kommer fra nedskæring af udgifterne til tyske borgere – en opskrift, der er skabt til at opbygge en ond reaktion.

Fremmedfjendskheden vokser

En sådan reaktion har så sandelig også meldt sig. Næret af de store mediers udbasuneret af det snarlige »Merkelgate« har højrefløjssradikale iscenesat ugentlige flygtningefjendtlige demonstrationer, der undertiden har set ti tusinder af deltagere. Denne stemning på gaderne har været ledsaget af aggressive konfrontationer med Merkel fra ledende, politiske skikkelser, såsom lederen af den Kristne Sociale Union (CDU), Horst Seehofer, der benyttede lejligheden under sit partis kongres i sidste weekend til at annoncere, under Merkels tilstedeværelse, at Tyskland kun skulle tage 300.000 flygtninge om året.

Det har været partiet Alternativ for Tyskland (AfD), et højrefløjss-populistparti, der kun har været på den tyske, politiske scene i to år, der har høstet fordelene af denne polarisering. AfD har taget en stærk holdning imod flygtninge og har set sin popularitet storme frem i opinionsundersøgelserne. Den seneste opinionsundersøgelse fra INSA-gruppen i Tyskland, som spurgte deltagerne, hvem, de ville stemme på, hvis der var nationale valg i dag, viste, at AfD ville komme ind på en tredjeplads med 10,5 % af stemmerne. De to topscorere var Kristendemokraterne/Kristne Sociale Union (35 %) og Socialdemokraterne (23,5 %).

Hele krisen og den politiske debat »er som et program, der er skræddersyet til at fremme AfD«, sagde den politiske analytiker med base i Mainz, prof. Jürgen Falter, et førende, politisk orakel, den 19. nov. Da EIR bad om Helga Zepp-LaRouches vurdering af AfD, svarede hun: »AfD savner alt: udredningen af årsagerne til, at flygtningene flygter fra Sydvestasien og Afrika, og den nødvendige fornuft til at definere en løsning på krisen. Med hensyn til den tyske kultur, som de angiveligt kræver, må forsvares, så har jeg ikke fundet det mindste spor af den i AfD.«

Krigspolitikken

Som Helga Zepp-LaRouche vedvarende har understreget, så er den eneste måde at stoppe krisen for Europa på gennem et radikalt skift, væk fra den geopolitiske krigspolitik for regimeskift, der er ansvarlig for, flygtningekrisen i det hele taget blev skabt. Den russiske præsident Vladimir Putins beslutning om at intervenere sammen med Syriens regering og bevæbnede styrker i kampen mod ISIS-terroristerne har været et kæmpeskridt i denne retning.

Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier var blandt de første i Vesten til at respondere positivt. For et par uger siden erklærede han, at kravet om at fjerne den syriske præsident Assad som en forudsætning for forhandlinger mellem de syriske

² Se: Schiller Instituttets Specialrapport: »Den Ny Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, udførlig, dansk introduktion v/Zepp-LaRouche, til EIR's 370 sideres rapport af samme navn (engelsk),

<http://schillerinstitut.dk/si/?p=3777>

fraktioner, bør droppes, og en våbenhvile og en fredsproces bør omgående påbegyndes – med deltagelse af Assad.

Faktisk havde Steinmeier allerede fremsat et forslag til sådanne forhandlinger, der inkluderede Assad-regeringen, tilbage i 2012.

Men ligesom i 2012 har den britiske og amerikanske regering hidtil nægtet at indgå i et samarbejde med Putin i en seriøs kamp for at knuse ISIS og tage skridt til en politisk løsning i Syrien. I stedet for at bryde med denne anglo-amerikanske krigspolitik, besluttede Merkel at slutte sig til præsident Obama og den britiske premierminister David Cameron og give Tysklands støtte til forlængelse af sanktionerne mod Rusland frem til mindst juli 2016. Denne beslutning blev truffet på sidelinjen af det netop afsluttede G20-topmøde i Tyrkiet.

Der har været tegn på modstand mod krigspolitikken i den politiske debat i Tyskland. Det faktum, at Tyskland stadig sælger tanks og andet militært isenkram til Saudi Arabien og Qatar, der er betydelige finansierer af Islamisk Stat (Daesh), har fremkaldt et ramaskrig, lige såvel som den offentlige interesse omkring Tysklands assistance i de krigsforbrydelser, der begås i USA's dronekrig.

Skift klimaet

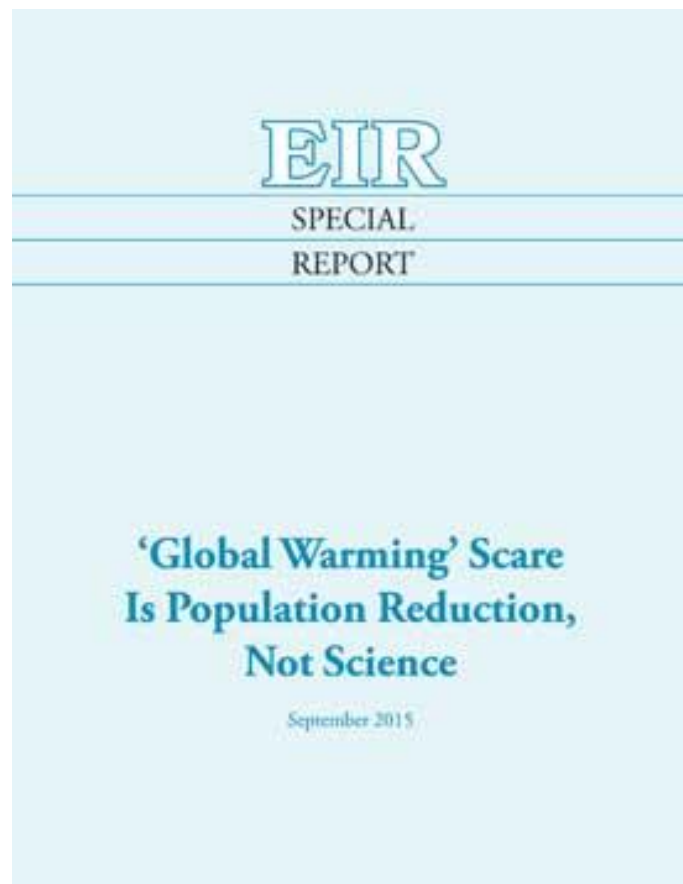
I mellemtiden bliver meget af den politiske atmosfære opslugt af propagandakampagnen omkring FN's Topmøde for Global Opvarmning, COP21, en sort propaganda-syndflod, der endda går så vidt som til at lægge ansvaret for den syriske flygtningekrise på menneskeskabt klimaforandring! Ingen ringere talsmand for den grønne folkemords-dagsorden end Prins Charles fremkom med denne udtalelse for blot to dage siden.

Alt imens kansler Merkel ikke er gået så vidt, så er hun i øvrigt en stærk fortaler for den globale opvarmnings-svindler, og hendes egen, personlige »videnskabelige« rådgiver, Sir Franz Joachim Schellnhuber, er bragt i stilling til at være en af de førende stjerner på COP21.

Schellnhuber, der spillede en afgørende rolle i udarbejdelsen af det uhyrlige, antihumane budskab i det Pavelige Encyklika, *Laudato Si'*,³ er kendt for offentligt at have udtalt, at Jorden har en bæredygtighed på ikke flere end 1 milliard mennesker. Dette svarer til et krav om at eliminere flere end seks milliarder mennesker – dvs. en promovning af folkemord. Under indflydelse af et sådant mantra kan flygtningene lige så godt lægge sig til at dø.

³ Se: »Der er menneskeskabt, global opvarmning – i Helvede; og hvilke nationer ønsker så at tage derhen?«, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=7041>

Der findes heldigvis en anden mulighed, der er baseret på virkelig videnskab og en passende respekt for menneskelivets ukrænkelighed.⁴

Introduktion til EIR's Rapport:

SKRÆMMEKAMPAGNE OM GLOBAL OPVARMNING ER BEFOLKNINGSREDUKTION – IKKE VIDENSKAB!

Inkl. oversigt og links til de artikler, der er oversat til dansk.

En forhåndsvisning som PDF er tilgængelig her.

Oplæg til aktion imod COP21!

<http://schillerinstitut.dk/si/?p=8531>

⁴ Se: Schiller Institutets Resolution til forsvar af milliarder af menneskers liv: NEJ TIL COP21-PLAN I PARIS OM NEDBRINGELSE AF CO2 – Konference om befolkningsreduktion! <http://schillerinstitut.dk/si/?p=9252>